

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2020 roku.

Sąd Rejonowy w Golubiu - Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Izabela Bejger

Protokolant: starszy sekr. sądowy Barbara Dera

w obecności oskarżyciela - funkcjonariusza Policji -----

po rozpoznaniu dnia 10 marca 2020 roku

sprawy **T. R.**

s. K. i M. (...) z domu L. (...)

ur. (...) w D.

obwinionego o to, że: w dniu 25 lipca 2019 roku o godz. 19.15, 26 lipca 2019 roku o godz. 20.01 i 29 lipca 2019 roku o godz. 9.00 w G. (...) na ulicy B. (...) kierując samochodem marki S. (...) nr rej. (...) i S. nr rej. (...), nie zastosował się do znaku drogowego pionowego B-18 „zakaz wjazdu pojazdów o rzeczywistej masie całkowitej ponad 8 ton”

tj. o wykroczenie z art. 92 § 1 kw

ORZEKA:

I. uznaje obwinionego T. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu, tj. wykroczenia z art. 92 § 1 kw i za to na mocy art. 92 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu karę grzywny w kwocie 300 (trzysta) złotych;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 (trzydziestu) złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża go zryczałtowanymi wydatkami w sprawie w kwocie 100 (sto) złotych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II W 233/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych			

<p>wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	T. R.	W dniu 3 lipca 2019 roku o godz. 16.40 w G. (...) na ulicy B. (...) kierując samochodem marki S. (...) nr rej. (...) i S. nr rej. (...), nie zastosował się do znaku drogowego pionowego B-18 „zakaz wjazdu pojazdów o rzeczywistej masie całkowitej ponad 8 ton” tj. o wykroczenie z art. 92 § 1 kw	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>T. R. mieszka przy ulicy (...), położonej na Osiedlu (...) w G. (...). Teren osiedla domków jednorodzinnych objęty jest zakazem wjazdu pojazdów o masie całkowitej ponad 8 ton. Świadczą o tym ustawione na drogach publicznych dojazdowych do osiedla znaki B-18 „zakaz wjazdu pojazdów o rzeczywistej masie całkowitej ponad 8 ton”. Dojazd takimi pojazdami do posesji T. R. nie jest możliwy bez złamania zakazu płynącego z ustawionych znaków.</p> <p>T. R. prowadził w przeszłości działalność transportową z wykorzystaniem pojazdów ciężarowych. Miejscem parkowania pojazdów był pas przyjezdny przy jego posesji przy ulicy (...). Kilka lat temu na wniosek mieszkańców Osiedla (...) teren osiedla został oznakowany znakami B-18. T. R. nie stosuje się do obowiązujących rozwiązań, nadal parkując pojazdy na terenie osiedla, mimo , że uprzednio był już karany za powyższe. 3 lipca 2019 roku wjechał na teren Osiedla (...) pojazdem marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i pojazdem S. o numerze rejestracyjnym (...). Oba pojazdy zaparkował przy swojej posesji przy ulicy (...) ze złamaniem zakazu płynącego ze znaków B-18.</p>	<p>A. Dowód:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadków A. W. – k. 14-15, 38-39 -M. M. (2) k16-17,39; -P. Z. k 39 -informacja Urzędu Miasta – k 6; -dokumentacja fotograficzna – k. 2-5 <p>Dowód:</p> <ul style="list-style-type: none"> - odpis wyroku k 36 - dane obwinionego k 18, 38 		
--	---	--	--

2. Obwiniony T. R. był już karany za wykroczenia, z zawodu kierowca, obecnie emeryt, emerytura w kwocie 2.200 złotych miesięcznie, zdrowy, w PZP nie leczył się.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1 1.1 1.2	Zeznania świadków: M. M. (2), A. W., P. Z. Dokumentacja fotograficzna, odpis wyroku	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków A. W., M. M. (2), P. Z.. Ich depozycje stanowiły podstawę do ustalenia, iż w istocie w dniu podejmowanych interwencji pojazdy ciężarowe były zaparkowane przy posesji obwinionego. Nie kwestionował tego zresztą sam obwiniony. Ustalenia policjantów korelują także	

		<p>z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie. Nie budzi bowiem wątpliwości, iż na terenie Osiedla (...) został wyłączony ruch pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 8 ton. Wskazują na to jednoznacznie zeznania świadków funkcjonariuszy policji. Poza tym wcześniejsze postępowanie przeciwko obwinionemu jednoznacznie dowodzi również, iż obwiniony miał pełną świadomość obowiązującego zakazu. Zeznania świadków sąd uznał za wiarygodne jako pochodzące od osób znających przepisy ruchu drogowego. Nie mieli oni podstaw by obciążać obwinionego bezzasadnie. Zresztą ustalony stan faktyczny był bezsporny.</p> <p>nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1. dojazd do posesji bez naruszenia znaku B-18</p>	<p>T. R. - wyjaśnienia</p>	<p>Obwiniony T. R. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego</p>	

mu czynu. Złożył wyjaśnienia, z których wynikało, iż parkował pojazdy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i dojeżdżał z miejsca gdzie nie było żadnego znaku. Obwiniony wyjaśnił ponadto, iż miał możliwość dojazdu do posesji z pominięciem znaku B-18. Przedłożył na tę okoliczność płytę CD z trasą możliwego przejazdu (k. 35).

Oceniając wyjaśnienia obwinionego, sąd nie dał im wiary. Wątpliwości w sprawie nie budziło to, czy T. R. w dniu 3 lipca 2019 roku wjechał samochodami ciężarowymi na teren Osiedla (...), a następnie zaparkował pojazdy w pobliżu swej posesji przy ulicy (...). Obwiniony faktu tego nie kwestionował. Powołał się jednak na zapis trasy, którą można wjechać na teren Osiedla (...) z ominięciem znaków B-18. Sąd odtworzył płytę CD przedłożoną przez obwinionego na tę okoliczność. Wnioski wynikające z analizy nagranych filmów w żadnym wypadku nie przekonują i nie mogą stanowić o uwolnieniu obwinionego od odpowiedzialności. Przeciwnie, przedstawiony zapis trasy wiedzie drogą niedopuszczoną do ruchu kołowego. Prowadząc pojazdy tą drogą,

obwiniony miał pełną świadomość, iż popełnia kolejne wykroczenie, poruszając się drogą niedopuszczoną do ruchu, tym bardziej, że w identycznej sprawie i stanie faktycznym ponosił już odpowiedzialność i w ten sam sposób się usprawiedliwiał – prawomocny wyrok skazujący za czym z art. 92 § 1 kw w sprawie II W 233/19 z identycznym stanem faktycznym. Co istotne, obwiniony jako wieloletni mieszkaniec Osiedla (...) wiedział doskonale od przynajmniej kilku lat, iż teren osiedla został objęty zakazem wjazdu pojazdów o masie całkowitej powyżej 8 ton. Sądowi wiadomo również o tym z racji zamieszkiwania na tej samej ulicy, jak również o tym, że obwiniony nadal po wydaniu wyroku w tej sprawie nie przestrzega obowiązujących znaków. Powoływanie się na możliwość dojazdu do posesji drogą leśną, niedopuszczoną do ruchu i pełnej tego świadomości świadczy o złej woli i wyjątkowej ignorancji tym bardziej, że nie jest to zgodne z prawdą. Obwiniony ostentacyjnie łamie ustanowiony zakaz. Ponadto – na co zwrócił uwagę świadek W. analiza ewentualnego złamania zakazu musi być prowadzona z uwzględnieniem dróg publicznych.

		<p>Uwzględnianie dróg nieposiadających takiego statusu, „urządzonych” np. przez okolicznych mieszkańców, którzy skracają sobie dojazd do posesji, sprowadzałoby całą rzecz do absurdu. Nakazywałoby bowiem uwzględnianie w istocie nielegalnych dróg dojazdów i omijanie ustanowionego zakazu. Powołujący się na taką możliwość obwiniony musi mieć tego świadomość.</p> <p>Rozumowanie przedstawione przez obwinionego stanowi w związku z tym wyraźną drwinę z ustanowionych zakazów. Jeszcze raz należy bowiem podkreślić, iż obwiniony jako mieszkaniec osiedla miał pełną świadomość ograniczeń w tonażu pojazdów. Zakaz ten ignorował.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	T. R.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

<p>Sąd uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu. Zaparkowanie pojazdów przy posesji przy ulicy B. (...) wiązało się ze złamaniem zakazu wynikającego ze znaków B-18 „zakaz wjazdu pojazdów o rzeczywistej masie całkowitej ponad 8 ton”. Obwiniony, co już kilkakrotnie sygnalizowano, miał tego pełną świadomość. Od wielu lat jest mieszkańcem osiedla, wiedział zatem o wprowadzonym zakazie. Jego zachowanie wyczerpało zatem znamiona wykroczenia z art. 92 § 1 kw, penalizującego niestosowanie się do treści płynącej z ustawionego znaku drogowego.</p>			
	<p>3.2.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3.Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach</p>			

warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4.Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5.Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Obwiniony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. R.	I	I	Sąd na mocy art. 92 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył T. R. karę grzywny w kwocie 300 złotych. W przekonaniu sądu wymierzona kara – tak co do rodzaju, jak i wymiaru – trafnie oddaje stopień winy i społecznej szkodliwości czynu. Stanowi zatem czytelny sygnał, iż zachowanie obwinionego

nie znajduje uzasadnienia prawnego oraz aprobaty sądu. Obwiniony ma pełną świadomość, iż jego postępowanie było sprzeczne z przepisami prawa. Było ponadto zachowaniem uciążliwym i niebezpiecznym. Obwiniony poruszał się bowiem samochodami o znacznych rozmiarach po terenie osiedla domków jednorodzinnych. Lekceważył ustawione na nim znaki, które zakazywały poruszania się tak dużymi pojazdami. W ocenie sądu wymierzona kara odniesie również swój skutek prewencyjny, odwołując obwinionego od tego typu zachowań w przyszłości. Obwiniony musi zdać sobie sprawę, iż postępowanie sprzeczne z obowiązującym prawem jest nieopłacalne i wywołuje określone konsekwencje, w tym natury finansowej. Jednocześnie należało zważyć, iż orzeczona kara grzywny nie jest wygórowana. Jej wymiar dostosowano do wagi czynu oraz możliwości płatniczych obwinionego. T. R. osiąga stały comiesięczny dochód, a zatem konieczność zapłaty grzywny nie narazi go na trwałe uszczerbek w utrzymaniu. Kara grzywny jest karą sprawiedliwą. Skłania zarazem obwinionego do refleksji na temat uciążliwości, jakie są związane z tego typu

			zachowaniem na terenie domków jednorodzinnych. Nie może budzić wątpliwości, iż swoim zachowaniem obwiniony nadużywał cierpliwości i zaufania współmieszkańców osiedla, którzy musieli przez długi czas znosić ruch ciężarówek w terenie teoretycznie od tego wolnym. Takiej refleksji obwinionemu ewidentnie brakuje. Sąd ma nadzieję, iż niniejsza sprawa refleksję taką wreszcie wywoła, bo jeśli nie to obwiniony w przyszłości spotka się z dużo surowszymi konsekwencjami.
5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował			

określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	<p>O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 119 § 1 kpw, zasądzając od obwinionego kwotę 30 złotych tytułem opłaty oraz obciążając go zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych. Rozstrzygnięcie w tym zakresie uwzględnia wynik postępowania, w którym sprawstwo i wina obwinionego zostały dowiedzione. Obwiniony jest w związku z tym obowiązany ponieść koszty postępowania zgodnie z treścią art. 119 § 1 kpw. Sytuacja majątkowa obwinionego pozwala na przyjęcie, iż poniesienie przez niego kosztów nie narazi go na niemożność zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych.</p>	
8. PODPIS		